

*** عَيْنُ الْأَصْحَ وَالْأَدَقُّ فِي التَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ (١٦٨ - ١٦١):

- ۱- «شَهِدَتْ إِيْرَانُ فِي السَّنَوَاتِ الْأَخِيرَةِ نَمُوًّا مَلْحُوظًا فِي السِّيَاحَةِ»
 (١) ایران در سال‌های اخیر شاهد رشد قابل‌ذکری در گردشگری بوده است.
 (٢) در سال‌های اخیر ایران رشد قابل‌ملاحظه‌ای در گردشگری کرده است.
 (٣) ایران در سال‌های اخیر شاهد رشد قابل‌ملاحظه‌ای در گردشگری است.
 (٤) ایران در سال‌های اخیر شاهد رشد قابل‌توجه‌ای در صنعت گردشگری می‌باشد.
- ۲- «عَرَفَ الْإِنْسَانُ النَّفْطَ مِنْ قَدِيمِ الزَّمَانِ وَ كَانَ يَجْمَعُهُ مِنْ سَطْحِ الْأَرْضِ.»
 (١) انسان از زمان قدیم، نفت را شناخت و آن را از سطح زمین جمع می‌کرد.
 (٢) از زمان قدیم انسان نفت را شناخت و از سطح زمین جمع‌آوری می‌کرد.
 (٣) بشر از قدیم‌ها نفت را می‌شناخت و آن را از روی زمین جمع‌آوری می‌کرد.
 (٤) آدمی از زمان قدیم نفت را شناخته بود و از سطح زمین جمع می‌کرد.
- ۳- «تَصَدِيقُهُ صَعْبٌ يَا أَبِي، عَرَفْنَا عَلَي هَذَا الصَّدِيقِ.»
 (١) ای پدرم! به سختی آن را باور کن، این دوست را به ما معرفی کن.
 (٢) ای پدرم! باور آن سخت است، این دوست را به ما معرفی کن.
 (٣) ای پدرم! باور آن دشوار است، این دوست را شناختیم.
 (٤) ای پدرم! به سختی آن را باور می‌کنی، ما این دوست را شناختیم.
- ۴- «مَادَرِي رَا دِيدِمُ كِهْ بِهْ چِهَارْ فِرَزَنْدِ خُودِ جِهَادِ مِي پُوشَانْد.»
 (١) رأيت الأمّ التي تلبس لباس الجهاد الأربعة.
 (٢) شاهدت أمّاً قد ألبست أولاد أربعتها ملابس الجهاد.
 (٣) شاهدت أمّاً كانت تلبس أولادها الأربعة لباس الجهاد.
 (٤) رأيت الأمّ كانت ألبست ملابس الجهاد أولادها الأربعة.
- ۵- عَيْنُ الْخَطَا:
 (١) آن که نیکی می‌کند از کار نیکش بهتر است: مَنْ يَعْمَلُ الْخَيْرَ فَهُوَ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ الْخَيْرِ.
 (٢) و آن که بدی می‌کند از کار بدش بدتر است: وَ الَّذِي يَعْمَلُ الشَّرَّ شَرٌّ مِنْ عَمَلِهِ الشَّرِّ.
 (٣) کوتاه کردن آرزو، کردار را از بدی دور می‌کند: إِنَّ تَقْصِيرَ الْأَمَلِ يُبْعِدُ الْعَمَلَ عَنِ السُّوءِ.
 (٤) و ترک کردن آرزوها، از شریف‌ترین اعمال است: وَ تَرَكَ الْمُنَى مِنَ الْأَعْمَالِ الشَّرِيفَةِ.
 ۶- «هَذِهِ الْحَادِثَةُ لَمْ تُضْعَفْ عَزْمَةً فَقَدْ وَاصَلَ عَمَلَهُ دُؤُوبًا»
 (١) این حادثه اراده‌اش را ضعیف نمی‌کند و با جدّیت کار خود را ادامه می‌دهد.
 (٢) این حادثه اراده‌اش را ضعیف نکرد و با پشتکار به کار خود ادامه داد.
 (٣) این واقعه اراده او را تضعیف نمی‌کند و با پشتکار به کار خود ادامه می‌دهد.
 (٤) این واقعه عزم او را ضعیف نکرده بود و او کار خود را با جدّیت ادامه می‌داد.
 ۷- «نَفَجَرُ مُخْتَبِرِ نُوْبِلِ وَ إِنْهَادَمَ عَلَي رَأْسِ أَخِيهِ الْأَصْغَرِ وَ قَتَلَهُ»
 (١) کارگاه نوبل منفجر شد و بر سر برادر کوچک‌تر او ریخته شد و او را کشت.
 (٢) آزمایشگاه نوبل دچار انفجار شد و بر سر برادر کوچک او ریخت و باعث قتل او شد.
 (٣) محل کار نوبل منفجر شد و بر سر برادر کوچک‌ترش ویران شد و او را به قتل رساند.
 (٤) آزمایشگاه نوبل منفجر شد و بر سر برادر کوچکش ویران شد و او را کشت.
 ۸- «بَعْدَ أَنْ اخْتَرَعَ نُوْبِلُ دِيْنَامِيْتَهُ، إِزْدَادَتْ الْحُرُوبُ وَ كَثُرَتْ أَدْوَاتُ الْقَتْلِ.»
 (١) بعد از این‌که نوبل، دینامیت را اختراع کرد، جنگ‌ها زیاد شد و وسایل کشتار افزایش یافت.
 (٢) بعد از آن‌که نوبل، دینامیت را اختراع کرد، جنگ زیاد شد و وسایل قتل نیز افزایش یافت.
 (٣) بعد از اختراع دینامیت توسط نوبل، جنگ‌ها زیاد شد و وسایل کشتار نیز زیاد شد.
 (٤) بعد از این‌که نوبل، دینامیت را اختراع کرد، جنگ‌ها را زیاد کرد و وسایل کشتار را افزایش داد.
 ۹- «عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا الصَّفَةُ وَ الْمَضَافُ إِلَيْهِ مَعًا (بَا هَمْ)»
 (١) الشعب العالم شعب ناجح.
 (٢) المؤمن قليل الكلام كثير العمل.
 (٣) الطلاب المؤدبون محترمون عند المعلمين.
 (٤) رضا الله في رضا الوالدين.
 ۱۰- «عَيْنُ الْخَطَا عَنْ الْأَطْفَالِ الْمَجْهُولَةِ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:»
 (١) سَمِعَ صَوْتَ قَوِيٍّ مِنْ بَعِيدٍ، فَخَافَ الْجَمِيعَ.
 (٢) يُطْبِخُ الطَّبَاخُ طَعَامًا طَيِّبًا فِي الْمَطْعَمِ.
 (٣) تُصْنَعُ خَلَوَاتٌ لَذِيذَةٌ فِي مَدِينَةِ بَزْدِ.
 (٤) يُنْقَلُ النَّفْطُ عَبْرَ النَّاقِلَاتِ إِلَى الْمَصَافِيِ.
 ۱۱- عَيْنُ الْخَطَا عَنْ مَفْرَدِ الْأَسْمَاءِ التَّالِيَةِ:
 (١) آبار: پئر (٢) مَوَانِي: ميناء (٣) أدوية: داء (٤) أنابيب: أنبوبة
 ۱۲- ما هو الخطأ في تعيين المترادف و المتضاد:
 (١) بَغْتَةٌ: فَجَاءَةٌ (٢) دَفَعٌ: إِسْتَلَمَ (٣) بَكَى ≠ ضَحَكَ (٤) ضَوْءٌ ≠ ظِلَامٌ

١٣- عَيِّن الخَطَأَ فِي تَعْيِينِ إِعْرَابِ الكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَأً:

- (١) الدهر يومان، يوم لك و يوم عليك.
(٢) إستخرج الفلّاحون ماءً من بئر القرية.
(٣) يُعرَف المجرمون بِسِمَاهُم.
(٤) شهر رمضان الذي أنزلَ فيه القرآن.

١٤- عَيِّن الخَطَأَ فِي تَعْيِينِ نَوْعِ الفِعْلِ وَ صِيغَتِهِ:

- (١) أعطيتُ: فعل ماضٍ، متكلم وحده
(٢) تكاتبُ: فعل مضارع، مفرد مؤنث غائب
(٣) أيُّهَا الصّديقان، تكاتبَا: تكاتبَا: فعل امر، مثنى مذكر مخاطب
(٤) إمنعوا: حمل الجوّال: إمنعوا: فعل امر، جمع مذكر غائب

١٥- عَيِّن الصّحِيحَ فِي تَشكِيلِ (حَرَكَةُ كَذَارَى) العِبَارَةِ التَّالِيَةِ:

«تجتهد الطلبة في أداء واجباتها راضية و تساعد أمها.»

- (١) الطالبة، أداء، راضية (٢) الطالبة، واجبات، أم (٣) واجبات، راضية، أم (٤) أداء، واجبات، راضية

١٦- عَيِّن الخَطَأَ فِي تَعْيِينِ نَوْعِ «لا»:

- (١) لا تمنعنا عن الخروج. لا: لِلتَّهْيِ
(٢) لم لا تكبينَ درسك. لا: لِلنَّافِيَةِ لِلجِنْسِ
(٣) لا تمنعوا عن المطالعة لا: لِلنَّهْيِ
(٤) لا إله إلا الله. لا: لِلنَّافِيَةِ لِلجِنْسِ

١٧- عَيِّن العِبَارَةَ الَّتِي مَا جَاءَ فِيهَا «الحال»:

- (١) وصل المسافرون إلى المطار متأخرين.
(٢) أشاهد قاسماً و هو جالس بين الشجرتين.
(٣) رأيتُ الفلّاح و هو يجمع المحصول.
(٤) بنى نوبل مختبراً ولكنه انفجرَ و انهدم.

١٨- عَيِّن الصّحِيحَ فِي إِعْرَابِ الكَلِمَاتِ المَعْيَنَةِ:

- (١) خُلِقَ الإنسانُ ضَعِيفاً. الانسان: فاعل
(٢) شاهدت التلميذ المسرور المسرور: صفت
(٣) رأيت ولداً مسروراً. مسرورا: حال
(٤) ذهبت البنت فرحة. فرحة: مفعول

*** عَيِّن الخَطَأَ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ المَحَلِّ الإِعْرَابِيِّ لِمَا أَشِيرَ إِلَيْهِ بِخَطِّ رَقْمِ « ١٧٩ وَ ١٨٠ »

١٩- «يُسَجِّعُ المَتَفَرِّجُونَ الفَائِزَ الأوَّلَ فَرَحِينَ.»

- (١) يُسَجِّعُ: فعل مضارع، مفرد مذكر غائب، ثلاثي مزيد من باب إفعال، لازم
(٢) المَتَفَرِّجُونَ: اسم فاعل من باب تفعل، جمع مذكر سالم، معرفه / فاعل و مرفوع
(٣) الأوَّلُ: اسم تفضيل، معرفه، معرب، مذكر / صفت و منصوب
(٤) فَرَحِينَ: جمع مذكر سالم، معرب، نكرة / حال و منصوب

٢٠- «اللَّاعِبُونَ الأيرانيُّونَ رَجَعُوا مِنَ المَسَابِقَةِ مُبْتَسِمِينَ»

- (١) اللَّاعِبُونَ: اسم فاعل، جمع مذكر سالم، معرفه / فاعل و مرفوع
(٢) الأيرانيُّونَ: اسم، معرفه، معرب / صفت و مرفوع
(٣) رَجَعُوا: فعل ماضٍ، جمع مذكر غائب، لازم، معلوم، ثلاثي مجرد
(٤) المَسَابِقَةُ: مصدر من باب مفاعلة، مفرد، مؤنث / مجرور به حرف جر